

4

UCHWAŁA Nr 310 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 grudnia 1971 r.

w sprawie przekształcenia Instytutu Przemysłu Szkła i Ceramiki w Instytut Szkła.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129), w celu stworzenia warunków do kompleksowego opracowania problemów związanych z postępowaniem technicznym, ekonomicznym i organizacyjnym w przemyśle szklarskim, skrócenia cyklu wdrażania do przemysłu wyników prac badawczych oraz bardziej efektywnego wykorzystania kadr, środków i aparatury naukowo-badawczej, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Instytut Przemysłu Szkła i Ceramiki przekształca się w Instytut Szkła, zwany dalej „Instytutem”.

2. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 2. Nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 3. 1. Przedmiotem działania Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych i prac rozwojowych w zakresie przemysłu szklarskiego.

2. Szczegółowy zakres zadań Instytutu określa statut Instytutu nadany przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 4. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych włączy do Instytutu:

- Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Szklarskiego w Krakowie,
- Dział Studiów Biura Projektów Przemysłu Szklarskiego w Warszawie,
- Ośrodek Projektowania Opakowań Szklanych i Gospodarki Opakowaniami w Poznaniu.

§ 5. 1. Upoważnia się Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do wydzielenia z Instytutu działalności prowadzonej w zakresie prac naukowo-badawczych i rozwojowych dla branż: przemysłu ceramicznego, ceramiki budowlanej oraz kruszyw i surowców mineralnych i włączenia odpowiednich części Instytutu do ośrodków badawczo-rozwojowych właściwych branż przemysłu.

2. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zapewni w ciągu 1972 r. warunki niezbędne do przekształcenia Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Przemysłu Ceramicznego w Instytut Ceramiki, podporządkowany Zjednoczeniu Przemysłu Ceramicznego.

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

5

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 grudnia 1971 r.

w sprawie zakładów budżetowych.

Na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady gospodarki finansowej państwowych jednostek organizacyjnych, które są zakładami budżetowymi.

2. Odrębne zarządzenie ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów określa, które państwowe jednostki organizacyjne są lub mogą być zakładami budżetowymi.

3. Użyte w zarządzeniu określenia „utworzenie zakładu budżetowego” lub „likwidacja zakładu budżetowego” oznaczają nadanie państwowej jednostce organizacyjnej formy gospodarki finansowej zwanej zakładem budżetowym lub uchylenie takiej decyzji.

4. Przepisy wspólne zarządzenia (§§ 1—25) stosuje się do wszystkich zakładów budżetowych, chyba że przepisy szczególne (§§ 26—42) stanowią inaczej.

§ 2. 1. Zakład budżetowy może być utworzony tylko z dniem 1 stycznia na podstawie wniosku zgłoszonego w terminie do dnia 1 lipca roku poprzedniego.

2. Wniosek o utworzenie zakładu budżetowego powinien określać:

- 1) nazwę i siedzibę państwowej jednostki organizacyjnej, która ma być zakładem budżetowym,
- 2) podstawę prawną działania jednostki organizacyjnej,
- 3) przedmiot działalności,
- 4) dotychczasową formę finansowania oraz właściwy budżet,
- 5) źródła i kalkulację dochodów oraz przeznaczenie i kalkulację kosztów,
- 6) celowość utworzenia zakładu budżetowego.

§ 3. 1. Decyzję o utworzeniu zakładu budżetowego, określonego rodzajowo w zarządzeniu, o którym mowa w § 1 ust. 2, podejmuje organ właściwy do utworzenia jednostki organizacyjnej, z tym że co do zakładów budżetowych budżetu terenowego decyzja powinna być podjęta po zasięgnięciu opinii organu finansowego prezydium właściwej rady narodowej co do celowości zastosowania formy zakładu budżetowego. W decyzji należy podać podstawę prawną upoważniającą do utworzenia jednostki organizacyjnej.

2. Decyzja może być podjęta, jeżeli rozmiar działalności i warunki miejscowe lub względy gospodarcze uzasadniają potrzebę utworzenia zakładu budżetowego.

3. Jeżeli zakład budżetowy nie odpowiada warunkom, o których mowa w ust. 2, właściwy organ zarządzi likwidację zakładu oraz włączy jego dochody i wydatki do budżetu.

§ 4. 1. Zakładami budżetowymi mogą być państwowe jednostki organizacyjne, których dochody stanowią nie mniej niż 60% kosztów.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli:

- 1) w chwili tworzenia zakładu budżetowego istnieją podstawy do osiągnięcia przez zakład w latach następnych dochodów w wysokości określonej w ust. 1 albo
- 2) utworzenie zakładu budżetowego, przy uwzględnieniu jego źródeł dochodów, przyczyni się do zmniejszenia obciążenia budżetu z tytułu pokrywania kosztów działalności bieżącej jednostki organizacyjnej lub
- 3) działalność zakładu wiąże się z realizacją wpływów od ludności, a wpływy te sprzyjają rozwijaniu tej działalności.

§ 5. 1. O likwidacji państwowej jednostki organizacyjnej będącej zakładem budżetowym organ właściwy do przeprowadzenia likwidacji zawiadamia Ministra Finansów.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w razie gdy likwidowana jednostka organizacyjna była zakładem budżetowym określonym rodzajowo w zarządzeniu, o którym mowa w § 1 ust. 2.

3. Środki pieniężne, pozostałe na rachunku bankowym po dokonaniu rozliczeń likwidacyjnych, podlegają przekazaniu na dochody budżetowe.

§ 6. 1. Podstawę gospodarki finansowej zakładu budżetowego stanowi plan finansowy ustalający dochody i koszty z tytułu całokształtu działalności oraz stan środków obrotowych na początek i koniec roku. Planowany stan środków obrotowych nie może przekraczać normatywu zapasów materiałowych zwiększonego o $\frac{1}{12}$ planowanych kosztów działalności bieżącej. Jeżeli oprócz środków obrotowych normowanych występują również środki obrotowe nie podlegające normowaniu — planowany stan środków może być powiększony o uzasadniony stan posiadania środków obrotowych nie normowanych.

2. Do planu finansowego załącza się:

- 1) kalkulację i uzasadnienie dochodów,
- 2) kalkulację i uzasadnienie kosztów z uwzględnieniem szczegółowej kalkulacji zatrudnienia i funduszu płac,
- 3) dane co do normatywu i stanu zapasów materiałowych oraz stanu środków pieniężnych, należności i zobowiązań na początek i koniec roku, które uwzględnia się przy ustalaniu planowanego stanu środków obrotowych.

3. Zasady opracowywania planów finansowych oraz wzory tych planów określają odrębne przepisy.

§ 7. Zakład budżetowy wykazuje w planie finansowym i w sprawozdawczości poszczególne rodzaje dochodów i kosztów według podziałek określonych w przepisach o klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych.

§ 8. 1. Zakład budżetowy może otrzymywać z budżetu dotację na pokrycie wynikającego z planu finansowego niedoboru, stanowiącego różnicę między kosztami z tytułu działalności bieżącej a dochodami. Wysokość dotacji należy ustalać uwzględniając stan środków obrotowych na początek i koniec roku.

2. Inwestycje i remonty zakładu budżetowego finansowane są na zasadach obowiązujących jednostki budżetowe,

3. Nie otrzymują dotacji z budżetu na koszty działalności bieżącej:

- 1) ośrodki (domy) wczasowe (wypoczynkowe),
- 2) okręgowe urzędy jakości i miar łącznie z podległymi jednostkami,
- 3) urzędy probiercze,
- 4) Polska Agencja Prasowa,
- 5) Biuro Znak Jakości,
- 6) zakłady badań i ekspertyz Państwowego Inspektoratu Gospodarki Paliwowo-Energetycznej w Warszawie i Katowicach,
- 7) stacje zabiegów ochrony roślin,
- 8) wojewódzkie warsztaty napraw i konserwacji sprzętu medycznego pod nazwą „Zakłady Naprawcze Sprzętu Medycznego”,
- 9) terenowe zakłady usługowe,
- 10) zespoły usług projektowych przy wydziałach budownictwa, urbanistyki i architektury prezydentów rad narodowych.

4. W uzasadnionych wypadkach nowo utworzony zakład budżetowy może otrzymywać dotację z budżetu do wysokości $\frac{1}{12}$ planowanych rocznych kosztów bieżących, jako pierwsze wyposażenie w środki pieniężne, bez względu na planowany roczny wynik działalności.

§ 9. 1. Ministerstwo Finansów, po uchwaleniu projektu budżetu Państwa przez Radę Ministrów, ustala wstępnie kwotę wpłat do budżetu lub dotacji z budżetu oraz limity osobowego i bezosobowego funduszu płac i funduszu honorariów dla zakładów budżetowych budżetu centralnego objętych jednym planem zbiorczym.

2. Ministerstwa, na podstawie ustaleń, o których mowa w ust. 1, zatwierdzają wstępnie:

- 1) jednostkowe plany finansowe zakładów budżetowych bezpośrednio podległych ministrowi, zwane dalej „planami finansowymi”,
- 2) zbiorcze plany finansowe zakładów budżetowych podporządkowanych poszczególnym jednostkom organizacyjnym podległym ministrowi, zwane dalej „planami zbiorczymi”.

3. Jednostki nadrzędne na podstawie zatwierdzonych planów zbiorczych (ust. 2 pkt 2) zatwierdzają wstępnie plany finansowe zakładów budżetowych.

4. Ostateczne zatwierdzenie planów zbiorczych i planów finansowych zakładów budżetowych następuje na podstawie uchwalonego przez Sejm budżetu Państwa. Jeżeli w związku z uchwaleniem budżetu Państwa nie ma potrzeby wprowadzenia zmian do planów finansowych zakładów budżetowych, zatwierdzenie wstępne jest równoznaczne z zatwierdzeniem ostatecznym.

5. Przy wstępnym i ostatecznym zatwierdzaniu planów finansowych należy przestrzegać zgodności z ustalonymi w planach zbiorczych kwotami:

- 1) wpłaty do budżetu,
- 2) osobowego i bezosobowego funduszu płac oraz funduszu honorariów,
- 3) dotacji z budżetu.

§ 10. 1. Zatwierdzenie planów finansowych zakładów budżetu terenowego następuje po uchwaleniu budżetu przez radę narodową.

2. Wydziały finansowe prezydentów właściwych rad narodowych na podstawie uchwalonego budżetu zatwierdzają zbiorcze plany finansowe, zwane dalej „planami zbiorczymi”, oraz jednostkowe plany finansowe nie objęte planami zbiorczymi, zwane dalej „planami finansowymi”.

3. Wydziały prezydentów rad narodowych, w granicach zatwierdzonych planów zbiorczych, zatwierdzają plany finansowe podległych im zakładów budżetowych.

4. Jeżeli zatwierdzenie planów finansowych w trybie określonym w ust. 1—3 nie może nastąpić przed rozpoczęciem roku budżetowego, plan finansowy podlega wstępnemu zatwierdzeniu przez jednostkę nadrzędną (właściwy wydział).

5. W miastach nie stanowiących powiatów i osiedlach plany finansowe zatwierdza przewodniczący prezydium rady narodowej, a w gromadach — przewodniczący gromadzkiej rady narodowej.

6. Przy zatwierdzaniu planów finansowych zakładów budżetu terenowego stosuje się odpowiednio przepisy § 9 ust. 4 i 5.

§ 11. 1. Bank otwiera rachunek dla nowo utworzonego zakładu budżetowego na podstawie decyzji o jego utworzeniu.

2. Podstawą dokonywania wypłat z rachunku jest zatwierdzony plan finansowy zakładu.

3. Wypłaty z rachunku ograniczone są wysokością sum zgromadzonych na tym rachunku.

§ 12. Koszty zakładu budżetowego, poza wpłatami do budżetu, nie mogą przekraczać kwot ustalonych w poszczególnych paragrafach planu finansowego.

§ 13. 1. Zmianę planów zbiorczych i planów finansowych zakładów budżetowych przeprowadza organ właściwy do zatwierdzania planów.

2. Zmiany w planach zbiorczych i planach finansowych, powodujące zwiększenie dotacji budżetowych, mogą być dokonywane po wprowadzeniu odpowiednich zmian w budżecie.

3. Zmiany planów finansowych, powodujące zmniejszenie wpłat do budżetu w planie zbiorczym, mogą być dokonywane za zgodą:

- 1) Ministerstwa Finansów — w zakresie zakładów budżetu centralnego,
- 2) wydziału finansowego prezydium właściwej rady narodowej — w zakresie zakładów budżetu wojewódzkiej i powiatowej rady narodowej,
- 3) przewodniczącego prezydium rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu i osiedla — w zakresie zakładów budżetów tych rad narodowych,
- 4) przewodniczącego gromadzkiej rady narodowej — w zakresie zakładów tej rady narodowej.

4. Jednostka nadrzędna jest uprawniona do dokonywania w zatwierdzonym planie finansowym zakładu budżetowego zmian polegających na zwiększeniu kosztów w poszczególnych paragrafach, jeżeli koszty te znajdują pokrycie w ponadplanowych dochodach, oraz na przeniesieniach kosztów między poszczególnymi paragrafami, pod warunkiem, że zmiany te nie spowodują:

- 1) zwiększenia osobowego i bezosobowego funduszu plac oraz funduszu honorariów, chyba że przepisy szczególne zezwalają na takie zwiększenie,
- 2) zmniejszenia planowanego stanu środków obrotowych na koniec roku,
- 3) zmniejszenia wpłat do budżetu.

5. W szczególnie uzasadnionych wypadkach jednostka nadrzędna może upoważnić kierownika zakładu budżetowego do dokonywania zmian, o których mowa w ust. 4.

6. Wprowadzenie zmian, wymienionych w ust. 4 i 5, nie wymaga zmiany planu zbiorczego.

§ 14. 1. Zakład budżetowy, którego plan finansowy przewiduje wpłaty do budżetu, dokonuje tych wpłat za I, II i III kwartał w ciągu 15 dni po zakończeniu kwartału, a za IV kwartał — zaliczkowo do dnia 31 grudnia i ostatecznie — w ciągu 5 dni po przyjęciu rocznego sprawozdania finansowego przez jednostkę nadrzędną.

2. Należną wpłatę do budżetu za I, II i III kwartał oraz zaliczkową za IV kwartał ustala się w takim stosunku do faktycznie osiągniętych dochodów, w jakim pozostaje roczna planowana wpłata do rocznych planowanych dochodów, przy czym przy ustalaniu wpłaty zaliczkowej za IV kwartał przyjmuje się za podstawę dochody osiągnięte do dnia 25 grudnia.

3. Wpłatę ostateczną do budżetu za IV kwartał stanowi nadwyżka środków obrotowych nad planowanym na rok następny stanem środków obrotowych na początek roku.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do zakładów budżetowych, których plany finansowe nie przewidują wpłat do budżetu.

§ 15. Jeżeli zakład budżetowy osiąga wyniki finansowe lepsze od planowanych lub rozszerza zakres świadczonych usług i polepsza ich jakość, można stosować odstępstwa od zasad ustalonych w § 14 ust. 2, 3 i 4 za zgodą:

- 1) jednostki nadrzędnej — w zakresie wpłat do budżetu centralnego za I, II i III kwartał oraz wpłaty zaliczkowej za IV kwartał (§ 14 ust. 2),
- 2) Ministerstwa Finansów — w zakresie ostatecznych wpłat do budżetu centralnego za IV kwartał (§ 14 ust. 3 i 4),
- 3) organu finansowego prezydium właściwej rady narodowej na wniosek jednostki nadrzędnej zakładu budżetowego — w zakresie wpłat do budżetu terenowego (§ 14 ust. 2, 3 i 4).

§ 16. 1. W razie niedokonania przez zakład budżetowy wpłat do budżetu na zasadach ustalonych w §§ 14 i 15 bank dokona przelewu odpowiedniej kwoty na dochody budżetowe na podstawie zlecenia pokrycia należności budżetowych, wystawionego przez jednostkę nadrzędną zakładu budżetowego lub organu finansowego.

2. Zakład budżetowy, który nie dokonuje w terminie wpłat do budżetu, przekazuje na rachunek dochodów budżetowych odsetki za zwłokę w wysokości i na zasadach obowiązujących jednostki gospodarki społecznej.

§ 17. 1. Dotację budżetową (§ 8 ust. 1) przekazuje się raz na kwartał w wysokości $\frac{1}{4}$ planowanej dotacji rocznej.

2. W zależności od przebiegu wykonania planu finansowego organ udzielający dotacji może ją odpowiednio zmniejszyć lub zwiększyć w granicach ustalonych na ten cel kredytów budżetowych.

3. Jeżeli zakład budżetowy nie wykonuje zadań przewidzianych w planie, dotacja ulega odpowiedniemu zmniejszeniu lub wstrzymaniu. Kwota nadmiernie udzielonej dotacji podlega zwrotowi po upływie kwartału, jeżeli nie przewiduje się realizacji nie wykonanych zadań w kwartałach następnych.

§ 18. 1. Jeżeli względy gospodarcze nie pozwalają przejściowo na pełne pokrycie kosztów zakładu budżetowego z osiągniętych dochodów, zakład budżetu centralnego może korzystać z krótkoterminowego kredytu bankowego, a zakład budżetu terenowego ponadto ze zwrotnego zasiłku kasowego z funduszu zasobowego rady narodowej.

2. Szczegółowe warunki oraz tryb korzystania z kredytów określają instrukcje bankowe.

§ 19. Wpływy z tytułu likwidacji i zbycia środków trwałych zakładu budżetowego, zmniejszone o koszty tej likwidacji lub zbycia, stanowią dochód zakładu.

§ 20. Zakład budżetowy prowadzi rachunkowość oraz sporządza sprawozdania zgodnie z przepisami o rachunkowości budżetowej.

§ 21. Wydziały finansowe prezydiów rad narodowych kontrolują prawidłowość rozliczeń zakładów budżetowych

z budżetem na podstawie zatwierdzonych planów finansowych i sprawozdań finansowych.

§ 22. Jeżeli statut państwowej jednostki organizacyjnej będącej zakładem budżetowym przewiduje posiadanie przez nią oddziałów, mogą one za zgodą jednostki nadrzędnej prowadzić gospodarkę finansową na podstawie własnych planów finansowych i posiadać własne rachunki bankowe we właściwych miejscowo oddziałach banku.

§ 23. 1. Kierownik zakładu budżetowego zatwierdza wstępnie i ostatecznie plan finansowy oddziału zakładu budżetowego na podstawie wstępnie lub ostatecznie zatwierdzonego planu finansowego zakładu i jest uprawniony do wprowadzania zmian w planie oddziału.

2. Zmiany planu finansowego oddziału zakładu budżetowego, z których wynikają zmiany planu finansowego zakładu budżetowego, mogą być wprowadzone dopiero po dokonaniu we właściwym trybie odpowiednich zmian planu finansowego zakładu.

§ 24. Oddział zakładu budżetowego, który zgodnie z planem finansowym ma przekazywać środki na rachunek zakładu budżetowego, dokonuje wpłat na zasadach określonych w § 14, w terminach ustalonych przez kierownika zakładu.

§ 25. Do oddziałów zakładów budżetowych stosuje się odpowiednio przepisy §§ 6—8, § 9 ust. 5, §§ 11—13, 16, 17 i 20.

§ 26. 1. Na terenie gromady, osiedla i miasta nie stanowiącego powiatu żłobki, przedszkola (z wyjątkiem prowadzonych przy szkołach podstawowych) i dziecińce wiejskie oraz domy wczasów dziecięcych, które zalicza się do tego samego działu klasyfikacji budżetowej, mogą prowadzić wspólną gospodarkę finansową w formie jednego zakładu budżetowego dla każdego rodzaju takich urządzeń.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do urządzeń socjalnych przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe na terenie okręgowej dyrekcji kolei państwowych.

§ 27. Dochody urządzeń socjalnych, o których mowa w § 26, z tytułu:

- 1) dobrowolnych wpłat rodziców,
- 2) wpłat z funduszu zakładowego,
- 3) wpłat komitetów rodzicielskich, organizacji społecznych i związkowych itp.,
- 4) darów w naturze,
- 5) hodowli trzody chlewnej i uprawy roślin

powinny być przeznaczone na rozszerzenie zakresu świadczeń lub podniesienie ich poziomu.

§ 28. 1. Dochody placówek akcji wczasów dla dzieci i młodzieży, zwanych w dalszym ciągu „placówkami wczasów”, pobierają jednostki organizujące akcję (wydziały oświaty i kultury, kuratoria okręgów szkolnych itp.).

2. Placówki wczasów mogą bez pośrednictwa jednostek organizujących akcję:

- 1) przyjmować dary w naturze,
- 2) pobierać wpływy pieniężne z tytułu dobrowolnych wpłat rodziców, opłat personelu za wyżywienie oraz z tytułu opłat za posiłki jednorazowe.

3. Jednostki organizujące akcję mogą dokonywać zastępczo niektórych wydatków placówek wczasów, w szczególności wydatków osobowych oraz wydatków związanych z urządzeniem placówek wczasów.

§ 29. Podstawę gospodarki finansowej placówki wczasów stanowi plan finansowy tej placówki oraz plan łączny placówek wczasów, obejmujący dochody i koszty placówek organizowanych przez jedną jednostkę organizującą akcję wraz z dochodami i kosztami realizowanymi przez tę jednostkę zastępczo (§ 28 ust. 3).

§ 30. 1. Jednostki organizujące akcję opracowują i zatwierdzają plany finansowe placówek wczasów przy współudziale kierowników placówek w terminie poprzedzającym uruchomienie tych placówek.

2. Łączne plany finansowe podlegają zatwierdzeniu przez jednostkę nadrzędną jednostek organizujących akcję.

§ 31. Bank otwiera rachunek bankowy do dyspozycji jednostki organizującej akcję łącznie dla wszystkich placówek wczasów podległych tej jednostce.

§ 32. Na pokrycie kosztów objętych planem finansowym, nie znajdujących pokrycia w dochodach pobieranych bezpośrednio przez placówkę wczasów, placówka ta otrzymuje do rozliczenia czeki akceptowane.

§ 33. 1. Zmian planu finansowego placówki wczasów dokonuje jednostka organizująca akcję.

2. Koszty wyżywienia w placówce wczasów mogą być zwiększane z ponadplanowych dochodów pobieranych przez placówkę (§ 28 ust. 2) oraz z oszczędności na innych kosztach rzeczowych, jeżeli racjonalna gospodarka placówki pozwala na zmniejszenie tych kosztów.

3. Przekroczenie łącznego planu finansowego, wynikające ze zwiększenia kosztów wyżywienia dokonanego w trybie ust. 2, należy uzasadnić w sprawozdaniu z wykonania planu finansowego.

§ 34. 1. Saldo środków pieniężnych jednostki organizującej akcję na koniec roku pozostaje na jej rachunku na rok następny.

2. Jeżeli jednostka organizująca akcję zaprzestanie prowadzenia akcji wczasów dla dzieci i młodzieży, pozostałość środków pieniężnych, o których mowa w ust. 1, podlega przekazaniu na dochód budżetu.

§ 35. 1. Jednostki organizujące akcję prowadzą księgowość i sprawozdawczość dotyczącą placówek wczasów.

2. Placówki wczasów prowadzą ewidencję obrotów na zasadach określonych przez Ministerstwo Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

§ 36. Dotację z budżetu na koszty działalności urządzeń socjalnych wymienionych w § 26 oraz placówek wczasów ustala się w wysokości różnicy między obliczonymi według obowiązujących norm budżetowych kosztami zadań objętych narodowym planem gospodarczym a kwotą dochodów z obowiązkowych opłat, przewidzianych odrębnymi przepisami.

§ 37. Świetlice szkolne o rozszerzonym programie działalności opiekuńczej i wychowawczej, zwane „półinternatami”, mogą otrzymywać dotację z budżetu z przeznaczeniem na częściowe lub całkowite pokrycie kosztów usług świadczonych wychowankom (opieka i dożywianie) kwalifikującym się do otrzymania pomocy społecznej. Dotacja nie może przekraczać kwoty stanowiącej różnicę między rocznymi wydatkami a dochodami budżetowymi półinternatu w okresie, w którym był jednostką budżetową.

§ 38. 1. Zakładom gospodarki komunalnej, działającym na podstawie odrębnych przepisów, może być nadana forma zakładu budżetowego, jeżeli dochód zakładu stanowi 60% ogółu kosztów działalności bieżącej, nie mniej jednak niż 0,5 mln zł rocznie.

2. Na terenie gromady, osiedla lub miasta nie stanowiącego powiatu może być tylko jeden zakład budżetowy gospodarki komunalnej, obejmujący całość zadań w zakresie gospodarki komunalnej.

3. Warunki określone w ust. 1 nie mają zastosowania do zakładów gospodarki komunalnej w tych wypadkach, gdy z mocy odrębnych przepisów są one obowiązane do prowadzenia również działalności w zakresie gospodarki mieszkaniowej, a rozmiary każdego z rodzajów działalności nie uzasadniają utworzenia odrębnych zakładów budżetowych.

§ 39. Terenowe zakłady usługowe mogą być prowadzone w formie zakładów budżetowych przez prezydium rad narodowych miast nie stanowiących powiatów i osiedli oraz przez prezydium gromadzkich rad narodowych, jeżeli obroty tych zakładów z tytułu usług dla ludności wynoszą co najmniej 250 tys. zł rocznie, działalność ich jest rentowna i jest oparta na zasadzie pełnej odpłatności świadczonych usług.

§ 40. W skarbowych urzędach komorniczych planowany stan środków obrotowych na początek i koniec roku nie może przekraczać 25% planowanych kosztów działalności bieżącej.

§ 41. Zasady gospodarki finansowej zarządów budynków mieszkalnych oraz okręgowych zarządów wodnych, będących zakładami budżetowymi, regulują odrębne przepisy, z tym że w sprawach nie unormowanych tymi przepisami stosuje się przepisy zarządzenia.

§ 42. 1. Zasady gospodarki finansowej jednostek badawczych wymienionych w zarządzeniu, o którym mowa w § 1 ust. 2, regulują odrębne przepisy, z tym że w sprawach nie unormowanych tymi przepisami stosuje się przepisy niniejszego zarządzenia.

2. Tworzone na podstawie uchwały nr 18 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1965 r. w sprawie tworzenia, organizacji i finansowania wyodrębnionych zakładów i przedsiębiorstw doświadczalnych dla potrzeb gospodarki narodowej (Monitor Polski z 1970 r. Nr 15, poz. 131) zakłady doświadczalne przy jednostkach badawczych, o których mowa w ust. 1, prowadzą gospodarkę finansową na podstawie odrębnych przepisów.

§ 43. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 czerwca 1965 r. w sprawie nadania państwowym jednostkom organizacyjnym formy zakładów budżetowych (Monitor Polski z 1965 r. Nr 34, poz. 189, z 1967 r. Nr 16, poz. 78, z 1968 r. Nr 20, poz. 129 i z 1969 r. Nr 38, poz. 312),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 czerwca 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zakładów budżetowych (Monitor Polski z 1965 r. Nr 34, poz. 190, z 1967 r. Nr 16, poz. 79, z 1968 r. Nr 20, poz. 130 i z 1969 r. Nr 38, poz. 313).

§ 44. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendola*

6

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 grudnia 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zabezpieczenia spłaty kredytu ratalnego.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 121, z 1964 r. Nr 8, poz. 50 i z 1966 r. Nr 24, poz. 151) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 6 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1969 r. w sprawie zabezpieczenia spłaty kredytu ratalnego (Monitor Polski z 1970 r. Nr 1, poz. 2) skreśla się ust. 4.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *w z. M. Krzak*

7

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 grudnia 1971 r.

w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie § 5 uchwały nr 178 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

- 1) „przedsiębiorstwo” — należy przez to rozumieć państwowe przedsiębiorstwo, kombinat oraz zakład działający według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, zaliczone — zgodnie z obowiązującą klasyfikacją gospodarki narodowej — do działów, gałęzi i branż objętych sferą produkcji materialnej,
- 2) „wartość środków trwałych” — należy przez to rozumieć stanowiącą podstawę oprocentowania wartość początkową (brutto) środków trwałych przedsiębiorstwa, bez względu na to, czy są one użytkowane, w rezerwie lub zbędne, powiększoną o wartość środków trwałych najętych od innych jednostek, np. lokali użytkowych,

maszyn, urządzeń, środków transportowych, a pomniejszoną o wartość początkową środków trwałych wynajętych innym jednostkom oraz o wartość początkową maszyn i urządzeń użytych osobom zatrudnionym w ramach pracy nakładczej,

- 3) „inwestycja” — należy przez to rozumieć zadanie inwestycyjne objęte inwestycjami branżowymi, z wyjątkiem zadań, które polegają wyłącznie na zakupach maszyn i urządzeń,
- 4) „termin dyrektywny” — należy przez to rozumieć ustalony na podstawie normatywnych lub dyrektywnych cykli budowy i przyjęty przy włączaniu inwestycji do planu termin zakończenia inwestycji i oddania jej do eksploatacji po rozruchu technologicznym w rozumieniu przepisów uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1969 r. w sprawie normatywów cykli budowy (Monitor Polski Nr 33, poz. 243),
- 5) „organ finansowy” — należy przez to rozumieć w od-